

РЕШЕНИЕ

№ 97

гр. П., 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ата.с Кобуров

при участието на секретаря Вера Сухарова
като разгледа докладваното от Ата.с Кобуров Гражданско дело № 20221230101550 по описа за 2022 година

Производството по настоящото дело е иницирано от предявени обективно и субективно (пасивно) кумулативно съединени установителни иски по чл. 1, ал. 1, т. 3 ЗУТОССР от К. А. М., с ЕГН: *****, с постоянен адрес с. К., ул. „К. и М.“ № 2, общ. П., чрез адв. А. Б. от АК – Благоевград, със съдебен адрес гр. П., ул. „Ц. Б. III“ № 9, срещу Териториално поделение на Национален осигурителен институт – гр. К., с адрес гр. К., ул. „Б.“ № 26, „С. м. К. - ПС“ ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. С., район „К. с.“, кв. Б., ул. „Г.“ № 19 и „Т.“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. С., ул. „П. К.“ № 5, за установяване на трудов и осигурителен стаж, необходим при пенсиониране, придобит в посочените в молбата периоди и работодатели.

Сочи се в исковата молба, че след отбиване на военната си служба през ноември 1976 г., ищецът завършил краткотраен курс за професионална подготовка на 29.06.1977 г. в гр. С., и придобил правоспособност „кранист на куло-кран до 12 тона“, съгласно свидетелство за правоспособност № 25/819 на Министерство на Народната Просвета с рег. № 2029 от 1077 г. на Началника на ИДТН. Съгласно действащото тогава законодателство е бил задължен веднага след придобиване на тази си правоспособност да започне работа като „кранист на куло-кран“ с предварително подписан договор за срок от 10 години. Наред с посоченото, е следвало да има основание, за да му бъде дадено софийско жителство. Такова основание за промяна на адресната му регистрация от с. К., окръг Благоевград, на живущ в гр. С., бул. „Ата.с Стратиев“, бл.23, ап.212, е започване на работа в предприятие в гр. С..

Посочва се, че на 30.06.1977 г. ищецът е започнал работа на длъжност „Куло-кранист“ към „СК-ОПС-СП М. и А.“ - поделение С., с място на работа ДСО-С.-голяма С., на осемчасов работен ден, без предварителен трудов договор. През месец февруари 1982 г. предприятието му издало пропуск до работното му място, с валидност на същия до 31.11.1982 г. По-късно – през 1983 г., без да прекъсва трудовата си дейност в полза на предприятието, продължил да извършва трудовата си дейност към „СК-ОПС-СП М. и А.“ - поделение С., но по сключен вече между страните на 08.08.1983 г. трудов договор, при същите условия /тези към 30.06.1977 г./, с посочен в него срок - десет години - до 08.08.1993 г., с място на работа ДСО - С., при уговорено трудово възнаграждение по тарифната мрежата таблица и вложен труд, на базата на законните разпоредби, както и съгласно колективния трудов договор. Сочи се, че понастоящем правопреемник на „СК-ОПС-СП М. и А.“ - поделение С., е ответното дружество „Т.“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. С., ул. „П. К.“ № 5.

Релевира се в исковата молба, че от предприятието „СК-ОПС-СП М. и А.“ - поделение С. работникът е бил служебно преназначен с трудов договор № 156 от 18.04.1986 г. на същата длъжност при пълен работен ден, към предприятието - „СМУ-М. к.“ - С., където работил, считано от 01.04.1986 г. до 30.04.1987 г., като след 30.04.1987 г. отново е бил служебно преназначен на работа, считано от 01.05.1987 г. към предприятието УСМА-Б. - гр. С., на същата длъжност, на пълен работен ден, където е работил до 30.11.1989 г. Ищецът сочи, че с Уведомление № 332/21.04.1987 г., изпратено му от „СМУ-М. к.“ - гр. С., е уведомен, че по силата на сключеното между „СМУ-М. к.“ - гр. С. и УСМА-Б., гр. С. споразумение, трудовият му договор ще бъде прекратен, считано от 01.05.1987 г., като от 01.05.1987 г. до 30.11.1989 г. ищецът е работил на длъжност куло-кранист пети разряд в УСМА-МК - Б., гр. С. на пълен работен ден, като изразява становище, че посоченият период следва да се зачита за трудов и осигурителен стаж, като е бил осигуряван по действащото тогава законодателство. Навежда, че съгласно издадена му от УСМА-МК - Б., гр. С. служебна бележка, ищецът е работил в това предприятие към 29.02.1988 г. Посочва, че понастоящем правопреемник на УСМА - Б., гр. С. е предприятието „С. м. К. - ПС“ ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. С., район „К. с.“, кв. Б., ул. „Г.“ № 19.

Ищецът твърди, че през цялото време на действие на трите трудови договора с посочените работодатели, за времето от 30.06.1977 г. до 30.11.1989 г., е работил непрекъснато, на длъжност „куло-кранист“ и е бил осигуряван за всички социални рискове, и при заплащане на пълен осемчасов работен ден, поради което за посоченото време е придобил общ трудов и осигурителен стаж.

Сочи, че ТП на НОИ е отказало издаването на искано от ищеца удостоверение - УП-13 за периода от м. 06.1977 г. до м. 3.1986 г. и за периода от м. 05.1987 г. до м. 11.1989 г., тъй като в предадените от осигурителя „П. с. х.“ ЕАД гр. С., ведомости за заплати и трудовоправни документи, съхранявани по реда на Инструкция № 5 от 30.06.2005 г. за приемане и съхраняване на ведомости за заплати и трудовоправни документи на прекратени осигурители без правопреемник в осигурителния архив на НОИ, М. к. Холдинг за периода от м. 06.1977 г. до м. 3.1986 г. липсва информация за М. у., а за периода от м. 05.1987 г. до м. 11.1989 г. липсва информация за УСМА. А за остАлия период – за м. 04.1986 г. - 20 работни дни, и от 01.05.1986 г. до 31.03.1987 г. - 11 месеца и м. 04.1987 г. – 24 работни дни, ТП на НОИ гр. К. е издал УП-13.

Твърди, че всички обстоятелства свързани с придобития от ищеца трудов и осигурителен стаж били вписани в трудовата му книжка, която била изгубена.

В тази връзка, се иска от съда да постанови решение, с което да приеме за установено на основание чл. 1, ал. 1, т. 3 от ЗУТОССР по отношение на ответниците Териториално поделение на Национален осигурителен институт-гр. К., с адрес гр. К., ул. Б. № 26 и „Т.“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. С., ул. „П. К.“ № 5, че К. А. М. с ЕГН ***** с постоянен адрес село К., община П., е работил в предприятието „СК-ОПС-СП М. и А. - М. у.“ поделение С., с място на работа ДСО-С.-голяма С., считано от 30.06.1977 г. /при условията на евентуалност от 31.11.1982 г./ до 31.03.1986 г. на пълен 8 часов работен ден на длъжност – „куло-кранист“, което време се признава за трудов и осигурителен стаж, при осигуряване на работника при условията на действащото тогава законодателство;

Да приеме за установено на основание чл. 1, ал. 1, т. 3 от ЗУТОССР по отношение на Териториално поделение на Национален осигурителен институт-гр. К., с адрес гр. К., ул. Б. № 26 и „С. м. К. - ПС“ ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. С., район „К. с.“, кв. Б., ул. „Г.“ № 19, че К. А. М. с ЕГН ***** с постоянен адрес село К., община П., е работил в предприятието УСМА – МК – Б., със седалище гр. С. с място на работа р-н Б. – гр. С., на длъжност – „куло кранист пети разряд“ за периода от 01.05.1987 г. до 30.11.1989 г., на пълен 8 часов работен ден, което време се признава за трудов и осигурителен стаж, при осигуряване на работника при условията на действащото тогава законодателство;

Да осъди ответника да заплати направените от ищеца разноски по делото, чрез пълномощника си адвокат А. Д. Б., вписан с личен № *** в БЛАК на основание чл. 36 от ЗАДв. във вр с чл. 38, ал. 2 от ЗАДв.

С отговора си ответникът ТП на НОИ – гр. К. изразява становище за недопустимост на иска, поради нередовност на исковата молба, изразяваща се в непосочване на адресите на работодателите/осигурителите, при които ищецът е упражнявал трудова дейност; липса на изложение по отношение на времето на претендирания стаж, продължителността на работния ден, конкретната длъжност или работа, която е изпълнява. и начина на заплащане

на труда; липса на приложено копие от трудовата книжка на ищеца; както и липса на удостоверение по чл.5 от ЗУТОССР. Изразява се становище и за неоснователност и недоказаност на предявения иск, тъй като не е представено копие от трудовата книжка на ищеца или други документи, които да удостоверяват твърдените от него факти и обстоятелства. Счита искането на ищеца за допускане до разпит на свидетел за недопустимо, тъй като не са изпълнени изискванията на чл.4, ал.1, т.7 от ЗУТОССР. Моли за отхвърляне на ищцовата претенция като недопустима, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответното дружество „С. м. К. – ПС“ ООД изразява становище за допустимост на предявения иск, но неоснователност на същия по отношение на „С. м. К. – ПС“ ООД, тъй като последното не е правопреемник на предприятията „УСМА – МК – Б. – гр. С.“ и „СК – ОПС – СП – М. и А.“ и поделението на последното ДСО С.. Поради изложеното, ответното дружество „С. м. К. – ПС“ ООД твърди, че при него не се съхраняват каквито и да е данни и документи по отношение на предприятията „УСМА – МК – Б. – гр. С.“ и „СК – ОПС – СП – М. и А.“. Сочи, че „С. м. К. – ПС“ ООД е дъщерно дружество на Държавна фирма „Промислено строителство - С.“, последното преобразувано в търговски дружества с държавно имущество с Разпореждане № 51 на МС от 29.06.1994 г. Моли съда да отхвърли предявения иск срещу него като неоснователен, прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на ищеца.

С отговора си ответното дружество „Т.“ ЕАД изразява становище, че искът е допустим, тъй като, видно от представения от ищеца трудов договор, последният е назначен на работа, като куло-кранист към „СК – ОПС – СП М. и А.“ на 08.08.1983 г. Поддържа, че искът е неоснователен по отношение на дружеството, поради липсата на правен интерес от завеждането на иска. Ответното дружество твърди, че ако ищецът е искал издаването на претендираните документи за трудов и осигурителен стаж, е имал възможността да се обърне към „Т.“ ЕАД - действащ стопански субект и правопреемник на „СК – ОПС – СП М. и А.“, като последното дружество е щяло да издаде исканите документи на база разчетно-платежни ведомости, въз основа на които ищецът е получавал срещу подпис трудовото си възнаграждение на пълен осем часов работен ден на длъжност „куло-кранист“, което време се признава за трудов и осигурителен стаж, при осигуряване на работника при условията на действащото тогава законодателство, считано от 08.08.1983 г. до 01.10.1985 г. По отношение на претендирания период от 31.11.1982 г. до 15.08.1983 г. сочи, че в „Т.“ ЕАД, като правопреемник на „СК – ОПС – СП М. и А.“, не се съхраняват ведомости за заплати и трудовоправни документи, въз основа на които може да се установи осигурителен стаж или осигурителен доход. Претендира сторените по делото разноски, както и юрисконсултско възнаграждение.

В открито съдебно заседание по делото ищцовата стр.А., редовно призов.А., не се явява, същата се представлява от надлежно упълномощен процесуален представител, който поддържа исковата молба и моли за уважаване на предявените искове. В депозирано писмено становище навежда допълнителни съображения за основателността на ищцовата претенция на база А.лиз на събрания по делото доказателствен материал. Претендира сторените по делото разноски.

Ответниците ТП на НОИ – гр. К., „С. м. К. - ПС“ ООД, ЕИК ***, и „Т.“ ЕАД, ЕИК ***, редовно призовани, не изразяват становище.

По делото са ангажирани писмени и гласни доказателства.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства – по отделно и в тяхната съвкупност, намира за безспорно установено от фактическа стр.А. следното:

Съгласно представено по делото заверено копие на Трудов договор, сключен между „СК-ОПС-СП М. и А.“ и К. А.ов Т., последният в качеството на трудещ се, следва да постъпи на работа на 08.08.1983 г. като кулокранист, с място на извършване на трудовата дейност ДСО „С.“ – голяма С..

С Уведомление № 332 от 21.04.1987 г. на Директора на СМУ „М. к.“, адресирано до К. Ал. Т., работещ като кулокранист в СМУ „М. к.“ по тр. договор № 156/18.04.1986 г., последният е уведомен, че по посочените в уведомлението причини, следва да бъде преназначен от СМУ „М. к.“ в УСМА „Б.“, считано от 01.05.1987 г. Посочено е още, че трудовият договор на К. Ал. Т. със СМУ „М. к.“ ще бъде прекратен, считано от 01.05.1987 г., като Т. следва да подаде молби за оформяне трудовия договор с УСМА „Б.“.

Видно от представеното с исковата молба заверено копие на Свидетелство за

правоспособност 25/819 с рег. № 2029/1977 г., К. А.ов Т. е завършил краткотраен курс за професионална подготовка (от 28.02.1977 г. до 30.05.1977 г.), в резултат на което е добил правоспособност за кранист на куло кран до 12 тона. В тази връзка е представено и заверено копие на Удостоверение за разред № 25/819, издадено на 29.06.1977 г. от Министерство на строежите Професионален учебен център при ДСО „Стр. механизация“ гр. С., съгласно което К. А.ов Т. придобива правата да упражнява дейност с квалификация пети (V) разред по професия „куло кранист до 12 т.“ във всички стопански отрасли в стрА.та.

Към доказателствата по делото е приложено заверено копие на пропуск, издаден на ищеца, заемал длъжността кулокранист, през 1981 г., който важи до 31.06.1982 г., с положен печат, от който се чете единствено Домостроителен комбинат С. и подпис на Началник охрА..

По делото е представено заверено копие на Служебна бележка, издадена на 29.02.1988 г., за да послужи пред съд, съгласно която лицето К. А. Т. служи от 1986 г. като кулокранист и продължава да работи в отдел УСМА „МК“ Б..

Към исковата молба е приложено заверено копие на Удостоверение за идентичност на лице с различни имена с Изх. № 60, издадено на 23.06.2022 г. от Община П., което удостоверява, че име К. А. М., ЕГН: *****, и имената 1. К. А.ов М.ов и 2. К. А. Т., са имена на едно и също лице.

Във връзка с установяване обстоятелството какво е било основанието за получаване на софийско жителство от ищеца по делото и за какъв период, е изискА. информация от Столична община, която чрез администрацията на своите райони не предоставя такава, тъй като данни за посоченото лице не са открити, като част от районите към Столична община посочват, че срокът за съхранение на подадените заявления за постоянен адрес или адресна карта за настоящ адрес, както и копия на документите, въз основа на които се извършва адресната регистрация е пет години, поради което е невъзможно да се установи наличието на изискуемите документи за извършване на адресна регистрация.

Съгласно Удостоверение с Изх. № 5506-09-2550 от 15.07.2022 г. на ТП на НОИ – К., Обр. УП-13, по отношение на лицето К. А. М., ЕГН: *****, работил в „П. с. х.“ ЕАД гр. С., БУЛСТАТ 831648572, за периода м.06.1977 г. – м.03.1986 г. липсва информация за „М. у.“, и за периода м.05.1987 г. – м.11.1989 г. липсва информация за „УСМА“. В цитираното удостоверение е посочено, че К. М. е придобил трудов и осигурителен стаж, както следва: 20 /двадесет/ дни за м.04.1986 г., 11 /единадесет/ месеца за времето от 01.05.1986 г. до 31.03.1987 г. и 24 /двадесет и четири/ дни за м.04.1987 г., на длъжност „Кранист“ в цех/отдел „М. у.“. За остА.лия период, за който е поискано издаване на удостоверение (30.09.6.1977 г. до 30.11.1989 г.) е отказано да се издаде такова посредством Отказ за издаване на удостоверение с Изх. № 5506-09-2550 от 15.07.2022 г. на Началник отдел на ТП на НОИ – К..

С писмо с Изх. № 5506-09-2550 от 10.01.2023 г. ТП на НОИ – К., уведомява, че правоприменик на „М. к.“ гр. С. е осигурителя „П. с. х.“ ЕАД гр. С., както и че осигурителите „СМУ-Б.“ седалище гр. С. и „СК-ОПС-СП М. и А.“, поделение „С.“ не са предали за съхранение ведомости за заплати и трудовоправна документация, като Отдел „ОА“ с. Невестино няма информация кои са правопримениците на цитираните осигурители.

В писмо с Изх. № 1046-40-72 от 07.03.2023 г. на ТП на НОИ – С. град, е посочено, че в резултат на извършена проверка в информационната система на НОИ, компетентната институция удостоверява, че към датата на цитираното писмо за УСМА Б., район С. и СК-ОПС-СП М. и А., поделение С., не са подавани ведомости за заплати и трудовоправни документи по условията на чл. 5, ал. 10 КСО. Сочи се още, че съгласно справка в Търговски регистър УСМА Б., район С. е с действащ правоприменик „С. м. К.-ПС“ ООД, ЕИК *** с посочено седалище и адрес на управление, както и че СК-ОПС-СП М. и А., поделение С., е с действащ правоприменик „Т.“ ЕАД, ЕИК***, с посочено седалище и адрес на управление.

От ответната стрА. „Т.“ ЕАД по делото е представено Удостоверение с Изх. № 72 от 15.08.2023 г., Обр. УП – 3, съгласно което ищецът е служител при същото, при пълно работно време 8 часа, като за претендирания период 01.06.1977 г. – 30.11.1989 г., на длъжност „Кулокранист“ е придобил осигурителен стаж, изчислен по реда на чл. 38 и чл. 39 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж, от 2 /две/ години 1 /един/ месец и 15 /петнадесет/ дни, като трудовият стаж е втора категория. Съгласно забележка от цитираното удостоверение и уточнително писмо към последното, в предприятието „Т.“ ЕАД се съхраняват ведомости от м. 07.1978 г., като за периодите м.07.1978 г. – м.07.1983 г. и

м.11.1985 г. – 30.11.1989 г. липсват данни по разплащателна ведомост по отношение на лицето (ищецът), за м.08.1983 г. има 15 /петнадесет/ отработени дни, за м.10.1985 г. има 8 /осем/ отработени дни. В писмо Изх. № 73/15.08.2023 г. „Т.“ ЕАД посочва, че стажът на лицето е по-малко от необходимия, поради непълни работни дни в месеците, сумите отговарят по разплащателните ведомости, възнагражденията са изплатени, осигурителните вноски и данъци са преведени.

Към доказателствения материал по делото са приобщени заверени копия на Разчетно-платежни ведомости на предприятието СК „ОПС“ СП „М. и А.“ за периода от м.08.1983 г. до м.10.1985 г. включително, в които фигурират записвания по отношение на ищеца.

Посредством Писмо с Изх. № 05-112 от 21.05.2023 г. „С. м. К. - ПС“ ООД, ЕИК ***, уведомява съда, че в хода на извършена проверка на ведомости за работни заплати за периода м.03.1986 г. до м.11.1989 г. не са установени налични вписвания за ищеца по делото.

С писмо с изх. № 11-00-414/07.02.2024 г. Агенция по вписванията установява, че към 06.02.2024 г., след извършена проверка в ТРРЮЛНЦ, правопреемник на „УСМА-МК-Б.“ е „С. м. К.-ПС“ ООД, ЕИК ***.

В качеството на свидетел по делото, е разпитан А. А. С. Г., по отношение на която са изпълнени изискванията на чл. 6, ал. 4 ЗУТОССР – представено е заверено копие на Трудова книжка № 1933, видно от която за периода от 24.03.1982 г. до 01.07.1989 г. свидетелката Г. е полагала труд за ДСО „С.“ УССР.

От показанията на свидетелката се установява, че последната е бивша съпруга на ищеца, като двамата се запознали в края на 1981 г. в гр. С., по което време М. работил като кулукронист от 1977 г. Г. изнася, че двамата с бившия ѝ съпруг започнали работа към М. и А. – ДСО С., след като изкарвали курсове за придобиване на обучение, свидетелката от края на месец януари 1983 г. на длъжност „строителен бояджия“, а ищецът от 1977 г. на длъжност „кулукронист“. Уточнява, че обектите, на които работили с ищеца били едни и същи, от едната страна на обекта бил ищецът, а от другата страна – бригадата на свидетелката, като заедно отивали на работа и си тръгвали, обядвали заедно по време на предвидената за това почивка. Свидетелката посочва, че работили по 8 /осем/ часа, с изключение на случаите когато се налагало да се предаде някой обект и се работело извънредно и нощна смяна, установява начина на заплащане - месечно заплащане според разряда, като трудовото възнаграждение се изплащало посредством ведомост срещу подпис. Допълва, че ищецът бил преназначаван от самото управление, като първоначално (от 1977 г. до 1986 г.) работил към „М. и А.“ ДСО – С., а след служебното му преназначаване с писмено уведомление, от м. май 1987 г. до зимата на 1989 г. (когато баща му починал) работил към „М. к.“ УСМА-Б., като през визириания период заемал длъжността „кулукронист“, на осемчасов работен ден със заплащане според разряда и получавано по ведомост.

С декларация по чл. 8 от ЗУТОССР ищеца е декларира, че изложените в ИМ факти са истина.

Въз основа на така приетото от фактическа страна, първостепенната инстанция излага следните правни съждения:

Действащото трудово и осигурително право предвиждат два начина за установяване на трудов и осигурителен стаж:

1. Установяване с определени документи /трудова, осигурителна, заятчийско-ученическа книжка или с удостоверение – УП-30, издадено въз основа на ведомости за заплати, присъствени списъци или други документи/, в които трудовият стаж се вписва от работодателя, което действие е юридическо задължение на работодателя, и

2. Когато тези документи липсват, установяването на трудов и/или осигурителен стаж се извършва единствено по съдебен ред, в рамките на нарочно съдебно производство.

Установяването на трудов и/или осигурителен стаж по съдебен ред е по реда на специалния закон – ЗУТОССР (Обн., ДВ, бр. 26 от 29.03.2011 г., изм., бр. 107 от 24.12.2014 г., в сила от 01.01.2015 г.), с който е отменено действието на Указ № 527 от 1961 г. за установяване на трудов стаж по съдебен ред (Обн., Изв., бр. 104 от 1961 г., изм., ДВ, бр. 36 от 1979 г. и бр. 21 от 1989 г.) (§ 1 ПЗР на ЗУТОССР).

ЗУТОССР е процесуален закон, който урежда съдебно производство по установяване на юридически факти, свързани с възникване, изменение или прекратяване на материални трудови и осигурителни правоотношения. Под „установяване на трудов и/или осигурителен

стаж“ се разбира определяне на неговото наличие и продължителност в правната действителност, по правилата за неговото изчисляване и удостоверяването на това обстоятелство по надлежен ред. Когато определен правен субект не иска да зачете конкретен времеви период като трудов и/или осигурителен стаж и да удостовери по съответния ред този период като такъв, възниква правен спор.

Предмет на установяване по съдебен ред по чл. 1 ЗУТОССР са два вида стаж - трудов и осигурителен. Трудов стаж може да се установява за два периода от миналото, през които той е бил набиран или придобиван - до 31.12.1999 г. и след тази дата, а осигурителен стаж може да се установява само за периода след 31.12.1999 г. Трудов стаж по смисъла на КТ е времето, през което работникът или служителят е работил по трудово правоотношение, както и времето, през което лицето е работило като държавен служител. Признаването на трудов стаж не е обвързано с изплащаното възнаграждение и с внасяне на осигурителни вноски върху него. За зачитането на осигурителен стаж за пенсиониране по КСО, обаче е необходимо лицето да е работило и да е получило възнаграждение, за което да са внесени или дължими осигурителни вноски.

Осигурителният стаж е понятие на държавното обществено осигуряване. Този стаж е определен и регламентиран от чл. 9 КСО и §9 от ПЗР на КСО и в чл. 37-45 НПОС. Съгласно §9 ПЗР КСО за периода до 31.12.1999 г. осигурителният стаж се идентифицира с понятията „трудов стаж“, съответно „трудов стаж за пенсиониране“, определени съгласно действащите разпоредби за прилагането му.

Допустимостта на исковата претенция е обусловена освен от общите процесуални предпоставки за възникване и надлежно упражняване на правото на иск, но и от специалните такива, регламентирани в цитирания закон. Според чл. 5, ал. 1 ЗУТОССР стаж по чл. 1, ал. 1 може да се установява, в случай че пред съда се представи удостоверение, издадено от работодателя/осигурителя, при който е придобит стажът, от неговия правопреемник или от друго юридическо или физическо лице, което съхранява книга, ведомости за заплати и други, че документите са изгубени или унищожени. Ако осигурителят е прекратил дейността си и няма правопреемник, ал. 2 от същия член предвижда, че следва да бъде представено удостоверение от съответното териториално поделение на НОИ, че в архивното стопанство липсват писмени данни за претендиращия стаж.

Следва да се има предвид, че в посочената разпоредба не се съдържа изискване в удостоверението от съответното ТП на НОИ да е отбелязано, че ведомостите са загубени или унищожени, а е достатъчно отбелязването, че в архивното стопанство липсват данни за претендиращия стаж.

По отношение на първия предявен иск - да приеме за установено на основание чл. 1, ал. 1, т. 3 от ЗУТОССР по отношение на ответниците Териториално поделение на Национален осигурителен институт - гр. К., с адрес гр. К., ул. Б. № 26 и „Т.“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. С., ул. „П. К.“ № 5, че К. А. М. с ЕГН ***** с постоянен адрес село К., община П., е работил в предприятието „СК-ОПС-СП М. и А. - М. у.“ поделение С., с място на работа ДСО-С.-голяма С., считано от 30.06.1977 г. /при условията на евентуалност от 31.11.1982 г./ до 31.03.1986 г. на пълен 8 часов работен ден на длъжност – „куло-кранист“, което време се признава за трудов и осигурителен стаж, при осигуряване на работника при условията на действащото тогава законодателство, **съдът намира следното:**

В представеното по делото Удостоверение с Изх. № 5506-09-2550 от 15.07.2022 г. на ТП на НОИ – К., Обр. УП-13, касателно претендиращия период - от 30.06.1977 г. /при условията на евентуалност от 31.11.1982 г./ до 31.03.1986 г., е посочено, че за времето м.06.1977 г. – м.03.1986 г. липсва информация за „М. у.“.

За претендиращия период ищецът твърди, че се е намирал в трудови правоотношения със „СК-ОПС-СП М. и А. - М. у.“ поделение С., с място на работа ДСО-С.-голяма С., чийто правопреемник е „Т.“ ЕАД, ЕИК ***. От последното дружество по делото е представено Удостоверение с Изх. № 72 от 15.08.2023 г., Обр. УП – 3, съгласно което в предприятието „Т.“ ЕАД се съхраняват ведомости от м.07.1978 г., като за периодите м.07.1978 г. – м.07.1983 г. и м.11.1985 г. – 30.11.1989 г. липсват данни по разплащателна ведомост по отношение на лицето (ищецът).

Предвид изложеното, съдът намира, че така предявеният иск е процесуално допустим, тъй като изхожда от легитимирано лице, имащо правен интерес от провеждането на настоящото производство, и е релевиран пред компетентния съд (по смисъла на чл. 3, ал. 1

ЗУТОССР). Спазени са и специалните изисквания на чл. 5, ал. 2 от същия закон, като са представени коментиранията удостоверения, както и на основание чл. 3, ал. 2, предл. 1 ЗУТОССР, искът, имащ за предмет трудовия стаж на ищеца за претендиращия период - от 30.06.1977 г. /при условията на евентуалност от 31.11.1982 г./ до 31.03.1986 г., е насочен срещу ТП на НОИ – гр. К. и „Т.“ ЕАД, ЕИК ***.

Уважаването на разгледаните претенции е предпоставено от провеждането на пълно доказване от стрА. на ищеца относно следните обстоятелства: реалното придобиване от негова стрА. на твърдения трудов стаж, необходим при пенсиониране, задължителното му осигуряване за пенсия за инвалидност поради общо заболяване, пенсия за старост или наследствена пенсия по дял III от Кодекса на труда от 1951 г., при работите, на които е придобил този стаж, както и продължителността на работния ден и начина на заплащането на труда.

Специалният закон /вж. новелата на чл. 6 ЗУТОССР/ въвежда особен ред относно начина на доказване на визираните обстоятелства, а именно: доказването трябва да се осъществява с писмени доказателства. На следващо място обаче, допустимо е то да бъде извършено и със свидетелски показания, но само ако те отговарят на специални нормативни изисквания. Последните се свеждат до представянето на писмени доказателства, които установяват вероятността на трудовия/осигурителния стаж и които са издадени от работодателя/осигурителя, при който е придобит стажът, и по време на неговото полагане. Документите, установяващи вероятността на предявения иск, съответно които се приемат за начало на писмено доказателство по смисъла на чл. 6, ал.1 ЗУТОССР предполагащо допустимостта на свидетелски показания, са изчерпателно посочени в чл. 6, ал. 2 ЗУТОССР.

Съществува и втора категория писмени доказателства, която обхваща документи, чрез които може да се констатира, че свидетелят е работил при същия работодател през периода, през който е положен претендиращият от ищеца стаж.

В тази връзка, по делото са представени заверено копие на Трудов договор (документ по чл. 6, ал. 2, т. 1 ЗУТОССР), сключен между „СК-ОПС-СП М. и А.“ и К. А.ов Т., последният в качеството на трудещ се, съгласно който договор ищецът е следвало да постъпи на работа на 08.08.1983 г. като кулокранист, с място на извършване на трудовата дейност ДСО „С.“ – голяма С.. Представено е и заверено копие на пропуск, издаден на ищеца, заемал длъжността кулокранист, през 1981 г., който важи до 31.06.1982 г., с положен печат, от който се чете единствено Домостроителен комбинат С., който пропуск следва да се цени като индиция, че ищецът се е намирал в трудови правоотношения с дружеството, което му е издало документа. Представено е и заверено копие на трудовата книжка на свидетелката А. Г., видно от която за периода от 24.03.1982 г. до 01.07.1989 г. Г. е полагала труд за ДСО „С.“ УССР.

Следва да се отбележи, че с Разпореждане № 1 на Бюрото на Министерския съвет от 19 януари 1982 г. за усъвършенстване на организационно-производствената и управленческата структура на строителството в столицата, публикувано в ДВ, бр. 8 от 1982 г., Бюрото на Министерския съвет е разпоредило, че включва от 1 януари 1982 г. в състава на Държавното стопанско обединение „С.“ Домостроителния комбинат – С. (за достъпа, до който на ищеца е издаден пропуск), като запазва статута му на стопанска организация. Освен това, образува от 1 януари 1982 г. към Столичния народен съвет Стопански комбинат „Обществено и промишлено строителство“ като отделно юридическо лице със седалище С. и с посочен предмет на дейност. Стопанският комбинат „Обществено и промишлено строителство“ се образува на основата на управление „Промислено строителство“, Строително управление № 4 и Строително управление № 6 от ДСО „С.“.

От А.лиза на доказателствения материал по делото, касаещ претендиращия от ищеца стаж за времето от 30.06.1977 г. /при условията на евентуалност от 31.11.1982 г./ до 31.03.1986 г., се налагат следните правни изводи:

Съдът кредитира свидетелските показания при съблюдаване изискванията на чл. 6, ал. 4 ЗУТОССР, като намира, че за началния претендиран от ищеца период – от 30.06.1977 г. същите са недопустими, тъй като за свидетелката няма данни да е работила или изпълнявала длъжност при същия работодател към посочения момент - същата е започнала работа при работодателя ДСО „С.“ УССР на 24.03.1982 г.

Началният период на стажа, претендиран от ищеца при условията на евентуалност – от 31.11.1982 г., към който момент свидетелката А. Г. вече е престираля труда си за същия работодател, се доказва от свидетелските показания, като свидетелката Г. е категорична, че ищецът е работил в „М. и А.“ ДСО – С., на длъжност „кулокранист“, на пълен работен ден –

8 /осем/ часа, за визирания от свидетелката период, чийто начален момент, съдът приема за 31.11.1982 г., до 1986 г., за което е получавал месечно трудово възнаграждение, изплащано по ведомост срещу подпис на работника.

От свидетелските показания обаче, не се доказва един от съществения елементи на претендирания от ищеца трудов стаж, а именно: **задължителното му осигуряване за пенсия за инвалидност поради общо заболяване, пенсия за старост или наследствена пенсия по дял III от Кодекса на труда от 1951 г., при работите, на които е придобил този стаж.**

Такива липсват и в ангажираните писмени доказателства.

И доколкото в представеното Удостоверение с Изх. № 72 от 15.08.2023 г., Обр. УП – 3, е посочено, че в предприятието „Т.“ ЕАД се съхраняват ведомости от м. 07.1978 г., като за периодите м.07.1978 г. – м.07.1983 г. и м.11.1985 г. – 30.11.1989 г. липсват данни по разплащателна ведомост по отношение на ищеца, свидетелските показания не могат да служат като самостоятелно доказателство за признаване на трудов стаж.

Освен това, съдът констатира, че по отношение на част от претендирания от ищеца период на придобит трудов стаж, не съществува спор между него и правопреемника на работодателя му - ответното дружество „Т.“ ЕАД. Напротив, ответника „Т.“ ЕАД не оспорва наличието на трудов стаж, придобит от ищеца за периода от 2 /две/ години 1 /един/ месец и 15 /петнадесет/ дни, като трудовият стаж е втора категория, за което представя разчетно-платежни ведомости, за периода от м.08.1983 г. до м.10.1985 г., въз основа на записванията, за които е издал и съответното удостоверение Обр. УП-3.

В обобщение се налага финалния извод, че ищцовата претенция е неоснователна, тъй като фактическите обстоятелства, на които се базира, **не са надлежно доказани**. Ето защо и същата следва да бъде отхвърлена като неоснователна /недоказана/.

По отношение на втория предявен иск - да приеме за установено на основание чл. 1, ал. 1, т. 3 от ЗУТОССР по отношение на Териториално поделение на Национален осигурителен институт-гр. К., с адрес гр. К., ул. Б. № 26 и „С. м. К. - ПС“ ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. С., район „К. с.“, кв. Б., ул. „Г.“ № 19, че К. А. М. с ЕГН *****, с постоянен адрес село К., община П., е работил в предприятието УСМА – МК – Б., със седалище гр. С. с място на работа р-н Б. – гр. С., на длъжност – „куло кранист пети разряд“ за периода от 01.05.1987 г. до 30.11.1989 г., на пълен 8 часов работен ден, което време се признава за трудов и осигурителен стаж, при осигуряване на работника при условията на действащото тогава законодателство, **съдът намира следното:**

Въз основа на Уведомление № 332 от 21.04.1987 г. на Директора на СМУ „М. к.“, адресирано до К. Ал. Т., работещ като кулокранист в СМУ „М. к.“ по тр. договор № 156/18.04.1986 г., за претендирания период ищецът твърди, че се е намирал в трудови правоотношения с УСМА – МК – Б., със седалище гр. С. и с място на работа р-н Б. – гр. С., чийто правопреемник е ответното предприятие „С. м. К. - ПС“ ООД, ЕИК ***.

В представеното по делото Удостоверение с Изх. № 5506-09-2550 от 15.07.2022 г. на ТП на НОИ – К., Обр. УП-13, касателно претендирания период (от 01.05.1987 г. до 30.11.1989 г.) е посочено, че за времето м.05.1987 г. - м.11.1989 г. липсва информация за „УСМА“. Като в писмо с Изх. № 1046-40-72 от 07.03.2023 г. на ТП на НОИ – С. град, е посочено, че в резултат на извършена проверка в информационната система на НОИ, се удостоверява, че към датата на цитираното писмо за УСМА Б., район С. не са подавани ведомости за заплати и трудовоправни документи по условията на чл. 5, ал. 10 КСО.

Предвид безспорно установеното по делото обстоятелство, че правопреемник на „УСМА - МК - Б.“ е „С. м. К. - ПС“ ООД, ЕИК ***, от последното дружество е изискана информация касателно наличието на съхранявани ведомости за работна заплата или трудовоправна документация на предприятието праводател за работниците за претендирания период по отношение на ищеца по делото и визирания период на придобит трудов стаж. Съдът изрично е указал на дружеството, че в случай на загубени или унищожени ведомости, да удостовери тези факти съобразно изискванията на чл. 5 ЗУТОССР.

Посредством Писмо с Изх. № 05-112 от 21.05.2023 г. „С. м. К. - ПС“ ООД, ЕИК ***, уведомява съда, че в хода на извършена проверка на ведомости за работни заплати за периода м.03.1986 г. до м.11.1989 г., не са установени налични вписвания за ищеца по делото. Обстоятелството е потвърдено и с отговора на исквата молба от ответника с вх. №

9758/06.11.2023 г., в който се сочи, че в архива на дружеството („С. м. К. - ПС“ ООД) няма данни за лице с имената на ищеца.

С оглед обстоятелството, че с отговора на исковата молба, както и индиректно с пасивното си процесуално поведение в хода на производството, ответното дружество „С. м. К. - ПС“ ООД отрича да е правоприемник на „УСМА - МК - Б.“ гр. С. (който факт се опровергава от писмо с изх. № 11-00-414/07.02.2024 г. на Агенция по вписванията), и предвид обстоятелството, че в Удостоверение с Изх. № 5506-09-2550 от 15.07.2022 г. на ТП на НОИ – К., Обр. УП-13, е посочено, че за времето м.05.1987 г. - м.11.1989 г. липсва информация за „УСМА“, макар по делото да не е представено формалното удостоверение по чл. 5, ал. 1 ЗУТОССР, съдът е приел, че към датата на постановяване на определението по чл. 140 ГПК по настоящото дело (Определение № 941 от 23.11.2023 г.) исковата молба е редовна, а предявеният с нея иск - допустим.

При повторна проверка, въз основа на събрания по делото доказателствен материал, съдът намира така предявения иск за недопустим.

Въпреки многократно предоставената от съда процесуална възможност на ищеца да се снабди с необходимите му документи, с които да изпълни специалните изисквания на чл. 5, ал. 1 от ЗУТОССР, последният не ангажира доказателства, с които да установи, че за претендирания от него период на придобит трудов стаж (от 01.05.1987 г. до 30.11.1989 г.) в посоченото в исковата молба предприятие, ведомостите за заплати и други подобни трудовоправни книжа са загубени или унищожени, което да обоснове и правния му интерес от производството по ЗУТОССР.

Предвид липсата на процесуалните изисквания, визирани в чл. 5, ал. 1 ЗУТОССР за допустимост на иска за установяване на осигурителен и/или трудов стаж по реда на цитирания закон (ЗУТОССР), съдът намира, че така предявеният иск се явява недопустим, в резултат на което производството в тази му част следва да бъде прекратено.

По съдебните разноски:

В настоящото производство (с правно основание чл. 1, ал. 1, т. 3 ЗУТОССР) са приложими общите правила на ГПК за присъждане на разноските (вж. *Тълкувателно решение № 2 от 06.06.2016 г. по тълк. дело № 2 от 2015 г., ОСГК на ВКС*).

Разпоредбата на чл. 9, ал. 3 ЗУТОССР предвижда освобождаването от заплащане на такси и разноски ищеца по искове за установяване на трудов стаж по чл. 1, ал. 1, т. 1 и т. 3 ЗУТОССР, но не и от отговорността за разноски по чл. 78 ГПК, съгласно цитираното тълкувателно решение.

На основание чл. 78, ал. 8 във вр. с ал. 3 и ал. 4 ГПК ищецът следва да заплати на ответника ТП на НОИ – гр. К. разноски за възнаграждение на юрисконсулт, което съдът на основание чл. 23, т. 4 от Наредба за изплащане на правната помощ, към която препраща разпоредбата на чл. 37 от Закона за правната помощ и предвид фактическата и правна сложност на делото, определя на 80,00 (осемдесет) лева.

На основание чл. 78, ал. 8 във вр. с ал. 3 ГПК ищецът следва да заплати на ответното дружество „Т.“ ЕАД, ЕИК ***, разноски за възнаграждение на юрисконсулт, което съдът на основание чл. 23, т. 4 от Наредба за изплащане на правната помощ, към която препраща разпоредбата на чл. 37 от Закона за правната помощ и предвид фактическата и правна сложност на делото, определя на 80,00 (осемдесет) лева, както и направените по делото разноски в размер на 1 619,80 (хиляда шестстотин и деветнадесет лева и осемдесет стотинки) лева, представляващи разходи за копиране на документи, съгласно представени доказателства за извършването им - Фактура № 0110524870/30.10.2023 г., ведно с фискален бон от 30.10.2023 г., или разноски в общ размер на 1 699,80 (хиляда шестстотин деветдесет и девет лева и осемдесет стотинки) лева.

Ръководейки се от изложените съображения, Районен съд – гр. П.

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска, предявен от К. А. М., с ЕГН: *****, с постоянен адрес с. К., ул. „К. и М.“ № 2, общ. П., чрез адв. А. Б. от АК – Благоевград, със съдебен адрес гр. П., ул. „Ц. Б. III“ № 9, **срещу** Териториално поделение на Национален осигурителен институт – гр. К., с адрес гр. К., ул. Б. № 26 и „Т.“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление

гр. С., ул. „П. К.“ № 5, с който се иска да се приеме за установено на основание чл. 1, ал. 1, т. 3 от ЗУТОССР по отношение на ответниците Териториално поделение на Национален осигурителен институт-гр. К., с адрес гр. К., ул. Б. № 26 и „Т.“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. С., ул. „П. К.“ № 5, **че** К. А. М. с ЕГН ***** с постоянен адрес село К., община П., е работил в предприятието „СК-ОПС-СП М. и А. - М. у.“ поделение С., с място на работа ДСО-С.-голяма С., считано от 30.06.1977 г. /при условията на евентуалност от 31.11.1982 г./ до 31.03.1986 г. на пълен 8 часов работен ден на длъжност – „куло-кранист“, което време се признава за трудов и осигурителен стаж, при осигуряване на работника при условията на действащото тогава законодателство, **като неоснователен /недоказан/**.

ПРЕКРАТЯВА производството по гражданско дело № 1550/2022 г. по описа на Районен съд – гр. П. в частта, касаеща иска, предявен от К. А. М., с ЕГН: *****, с постоянен адрес с. К., ул. „К. и М.“ № 2, общ. П., чрез адв. А. Б. от АК – Благоевград, със съдебен адрес гр. П., ул. „Ц. Б. III“ № 9, **срещу** Териториално поделение на Национален осигурителен институт – гр. К., с адрес гр. К., ул. Б. № 26 и „С. м. К. - ПС“ ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. С., район „К. с.“, кв. Б., ул. „Г.“ № 19, с който се иска да се приеме за установено на основание чл. 1, ал. 1, т. 3 от ЗУТОССР по отношение на Териториално поделение на Национален осигурителен институт-гр. К., с адрес гр. К., ул. Б. № 26 и „С. м. К. - ПС“ ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. С., район „К. с.“, кв. Б., ул. „Г.“ № 19, **че** К. А. М. с ЕГН *****, с постоянен адрес село К., община П., е работил в предприятието УСМА – МК – Б., със седалище гр. С. с място на работа р-н Б. – гр. С., на длъжност – „куло кранист пети разряд“ за периода от 01.05.1987 г. до 30.11.1989 г., на пълен 8 часов работен ден, което време се признава за трудов и осигурителен стаж, при осигуряване на работника при условията на действащото тогава законодателство, **като недопустимо**.

ОСЪЖДА К. А. М., с ЕГН: *****, с постоянен адрес с. К., ул. „К. и М.“ № 2, общ. П., **да заплати** на Териториално поделение на Национален осигурителен институт – гр. К., с адрес гр. К., ул. Б. № 26, **сумата от 80,00 (осемдесет) лева**, представляващи разноски по настоящото производство за възнаграждение на юрисконсулт.

ОСЪЖДА К. А. М., с ЕГН: *****, с постоянен адрес с. К., ул. „К. и М.“ № 2, общ. П., **да заплати** на „Т.“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. С., ул. „П. К.“ № 5, **сумата от 1 699,80 (хиляда шестстотин деветдесет и девет лева и осемдесет стотинки) лева**, представляващи разноски по настоящото производство за възнаграждение на юрисконсулт и разходи за копиране на документи.

Решението, в частта, с която производството по настоящото дело се прекратява, представляващо по своята същност определение, подлежи на обжалване пред Благоевградския окръжен съд, в едноседмичен срок от съобщаването му на ищеца, с частна жалба, която се подава чрез Районен съд – гр. П., в остА.лата част решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – гр. Благоевград в двуседмичен срок, считано от връчването на препис на страните по делото, като въззивната жалба се подава чрез Районен съд – гр. П..

Съдия при Районен съд – П.: _____